

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Sacerdotium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

no superetur. Quæ quidem solers dimicatio, cum sit etiam Noctuarum propria, quæ majore circumdante multitudine resupinæ pedibus repugnat, collectæque in altum rostro & unguibus totæ teguntur, Accipiter simulac pugnam animadverterit, advolat Noctuis opem allaturus, atque ita quodam naturæ consensu eis auxiliatur. Nam & Noctua apud Athenienses victoriæ hieroglyphicum fuit, de qua suo loco, quæ ad rem spectant, diximus.

Sed minimè *πτεροειδον* puto ponere, quod in quodam Canone Imperialium militiarum apud Massæos Romæ vidi, militarem ordinem fuisse qui Accipitrem luteum in parma idemtidem lutea gestabant. Erant hi, qui Sagittarii Venatores nuncupabantur, qui sub Magistro peditum stipendia faciebant. Sed & alius ordo *LAUNI* nuncupati, infigne idem Accipitris lutei in parma idemtidem lutea gestabant, & sub eodem Magistro peditum merebant: eo tamen discrimine, quod Sagittariorum Accipiter caput in alam lævam vertebat, Launorum in dexteram. Jam de *DIVITENSIBUS*, Gallicana legione, quorum infigne erat caruleus Accipiter, colore tamen dilutiore, una cum Tauro, in ipsius Tauri commentario dictum invenias.

CELERITAS. CAP. XX.

Diodorus per Accipitrem volentem, per quem alii victoriam interpretantur, celeritatem ipse significari tradit: propterea quod in volatu sit omnium volucrum velocissima, vultque significatum ad res domesticas transferri, quæ cito fiant. Leges & Pterophoros apud Plutarchum, Othonia vita, qua locutione tabellarios intelligendum, quorum infignia forent surrecta penna ad celeritatem indicandam. Inde Juvenalis:

Anxia præcipiti venisset epistola penna.

AER. CAP. XXI.

Accipiter ad hæc passis alis figuratus, elementum aëris indicat apud Ægyptios Sacerdotes. Atque adeo alæ pennatorum singulæ aërem significant: utpote solum Avibus proprium, perinde ac aqua Piscibus, terra aliis atque aliis solum est. Animadvertendum vero, locum de penis alisve corruptum esse in impressis Hori codicibus, legique debere, ut in manuscriptis exemplaribus antiquis, *πτεροειδον* & *αερος*. Inde quædam desiderari, quæ ad aliud pertinent significatum. Sunt qui ventos ex ea specie significari tradant. Ventus autem nihil aliud est, quam incitatus & fluens aer. Triclinius apud Pindarum Pelopis *πτεροειδον* velocissimos exponit. Sunt qui caelestium corporum ortum hinc interpretentur. Nam quæ sidera super horizontem attolluntur, volucrum in morem surgere, & per immensum inane ferri videntur. Pennata vero apud Mercurium talaria, nimirum Homericum illud innuunt, quod verba ipse volucra nuncupavit. Eadem ratione Irin & accipidem

Virg. lib. 4. & procellipidem vocant, quæ deorum sit internuncia, ut apud Maronem legimus: Irin de celo misit Saturnia Juno.

Irin de celo misit Saturnia Juno.

ANIMUS, CAP. XXII.

Sedenim cum etiam animi signum sit Accipiter, facile idemtidem celeritatis indicium esse potest, cum animi celeritas omnem exuperet velocitatem. Sedenim, sive victoriam, sive hanc quam alii ponunt alacritatem, ex Accipitre significari dixerimus, tantundem esse videtur.

SACERDOTIUM. CAP. XXIII.

Neque quidem tabellarii tantum alas gestare iussi, verum etiam Sacerdotes Ægyptii capita habuerunt alis infignia: quod quidem gestamen ideo susceperunt, quod Accipitri ex eo honorem habitum voluerunt, quem dictabant librum olim puniceis literis perscriptum, Thebas ad sacerdotes detulisse, in quo quidem libro, qui cultus, qui que honos diis deberetur, quaque ratione sacra plurima procuranda essent, notatum erat. Hinc eos Sacerdotes à Poëtis nostris *Cristatos* appellari comperias, ut apud Martialem:

*Linigri fugiunt calvi, cristatæq; turba,
Inter adorantes cum stetit Hermogenes.*

Habes,

A Habes, honoratissime vir, Accipitris hieroglyphica, lectionem non quidem tuo sublimi ingenio dignam neq; multiplici eruditioni tuae necessariam, sed cultus & observantiae in te meae pignus. Neque enim is ego sum, qui putem te ex dedicatione hac mea vel minimum crescere: sed si illi locus apud te in angulo aliquo concedatur, sciam me laudis plurimum comparaturum. Vale.

JOANNIS PIERII VALERIANI

HIEROGLYPHICORUM

LIBER XXII.

DE HIS QUAE PER COLUMBAM TUR- TUREM ET HIRUNDINEM

SIGNIFICANTUR

Ex sacris Aegyptiorum Literis.

AD ILLUSTR. HEROINAM VICTORIAM DAVALAM
PISCARIAE PRINCIPEM.

Magni omnino ponderis est Pindari, Lyricorum principis, dictum illud, alio quamvis numero, in hanc certe sententiam:

Carmine res vivunt, carmina rebus egent.

Nam scriptor quantumlibet elegans & eximius, si vana & inania mandare literis aggrediat, puta purpura Simiam vestiat, nihil aliud assequatur nisi, ut omnibus sit derisus atque ludibrio. Si vero facta inclita praecant, ab inepto imperitoque scriptore celebrentur, neglecta statim turpiter exolescent. Hac tum mecum reputo, honoratissima VICTORIA, tuamq; erga desideratissimum conjugem pietatem considero, illiusque res praecclare gestas Musarum tuarum elegantia decorari conspicio, fortunatissimum Principem appello, qui cum tot ante annos à vita migravit, per te quotidie reviviscat, clariorque & illustrior evadat. Te autem non minus beatam, qua materiam susceperis tam insignem, tam celebrari dignam, qua immortalalem gloriam tam illi sit, quam tibi sine dubio paritura: idcirco, vestra plurimum gratulor felicitati. An non ille egregie felix, qui virtutibus omnibus heroicis ornatissimus, rebus tot tantisque sapientissime procuratis, gloriosissimeq; confectis, post optima illa spolia tam praecclam ad Ticinum parta, quasi splendidius nihil in posterum expectare posset, à vita migrans, uxorem te reliqueret tam piam, tam pudicam, tam doctam, tali praesantem ingenio, eaq; facundia & arte scribendi praeditam? ut quantum ille rerum gestarum splendore illustris est, tantum tu scribendo, & unum illum celebrando, clarissima passim habearis: in ambiguoq; posueris, utrum ille res illas prudentius feliciusve fecerit, an tu ea doctius & elegantius victurae memoria commendaris. Magnificentiis dicat forte aliquis Artemisiam fecisse, qua marito celebrationis tantae sepulchrum struxerit, ut inter septem orbis miracula nomen habere meruerit. At tu quotidie tuo Mausolea facis, quotidie novas statuas ponis, quotidie columnas erigis, non quas temporis injuria demoliatur aut perdat, sed qua in animis hominum sita, nulla unquam fortuna temeritate labefactari possint, nulla vetustatis edacitate consumi. Quem referent Musa, vivet, merito Poëta clamant, & de classe tua unum isq; summus, fabricas has eludens, exegisse se monumentum aere perennius, regalique, seu pyramidum altius, gloriatur. Vincis igitur Victoria Artemisiam, qua marito nullo non die monumentum aliquod excitat non ex marmoribus aut camentis, qua aliquando fatiscere putrescereque necesse sit, sed ex politissimis poematibus, qua donec erit hominum memoria, summa cum utriusq; laude perdurabunt. Evadnem opponet alius, in qua vulgus majorem quendam affectum charitatemq; dei antit, quod flammis injecta mariti arserit. Imo superstitio major ea fuit, ac perinde execrabilior: utpote qua utriq; acciderit perniciose sibi, quod se ausu temerario tam atrociter dono vitæ privaverit, isq; affligi panis voluerit, quas superi mortem sibi consciscerentibus statueret: marito autem, quod manens ejus non ea tantum morte tam miserabili mactos reddiderit, sed ut de suppliciis etiam ejusdem, si quis apud manes sensus, aeternum cruciaretur, effecerit. Altera huic non absimilis, P. Cornelia Annia, clam satis femina, qua ne in desolata orbitate superviveret, vitam se ultro in arcem cum viro defuncto damnavit. Sedenim, furor hic, profecto furor, non amor fuit: